[illegible] ὁ βασιλεὺς [illegible] ἐπὶ τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθε

μέχρι τῶν τῆδε περὶ τὰς ἐκκλησίας γενομένων· τῆς ὑποθέσεως ἀρχὴν ἐξ ὧν ἐκεῖνος
ἀπέλιπε ποιησόμεθα· οὐ φράσεως ὄγκου φροντίζοντες· ἀλλ' ὅσα ἢ ἐγγράφως
εὕρομεν ἢ παρὰ τῶν ἱστορησάντων ἠκούσαμεν διηγούμενοι. Καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ προ-
κείμενον συλλαμβάνει ἡμῖν μνημονεῦσαι τίνα τρόπον ὁ βασιλεὺς Κων-
σταντῖνος ἐπὶ τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθε, μικρὰ περὶ τούτου ὡς οἷόν τε μνημο-
νεύσομεν ἐντεῦθέν ποθεν τὴν ἀρχὴν ποιησάμενοι. Ἡνίκα Διοκλητιανὸς
καὶ Μαξιμιανὸς ὁ ἐπικληθεὶς Ἑρκούλιος ἐκ συνθήματος τὴν βασιλείαν ἀπο-
θέμενοι τὸν ἰδιωτικὸν ἐπανείλοντο βίον, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ ἐπικληθεὶς Γαλέ-
ριος ὁ συμβασιλεύσας αὐτοῖς ἐπὶ τὰς τῆς Ἰταλίας, δύο κατέστησε Καίσαρας·
Μαξιμῖνον μὲν ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἕω, Σεβῆρον δὲ ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰτα-
λίαν· κατὰ δὲ τὰς Βρεττανίας, Κωνσταντῖνος ἀναγορεύεται βασιλεὺς ἀν-
τὶ τοῦ πατρὸς Κωνσταντίου τοῦ πρὸ αὐτοῦ τεθνηκότος τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῆς δι-
ακοσιοστῆς ἑβδομηκοστῆς πρώτης ὀλυμπιάδος τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ Ἰουλίου μηνός. Ἐν Ῥώμῃ δὲ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῶν πραιτωρίων, Μαξέντιος ὁ υἱὸς
Μαξιμιανοῦ τοῦ καὶ Ἑρκουλίου, ᾑρέθη τύραννος μᾶλλον ἢ βασιλεύς. Ἐκ τούτου
ὁ Ἑρκούλιος διὰ ἐπιθυμίαν πάλιν βασιλείας ἀρθεὶς, ἐπεχείρισεν ἀπολέσαι
τὸν υἱὸν Μαξέντιον· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ποιῆσαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διεκω-
λύθη· ὕστερον δὲ ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτα τὸν βίον. Σεβῆρος ὁ Καῖσαρ
ὑπὸ τοῦ Γαλερίου Μαξιμιανοῦ πεμφθεὶς εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ τὴν Μαξεντίου
σύλληψιν, ἀνῃρέθη τῶν στρατιωτῶν προδεδωκότων αὐτόν. Καὶ τὰ τελευ-
ταῖα πάντων Μαξιμιανὸς ὁ Γαλέριος περιέπων τελευτᾷ· Λικίνιον πρότερον
βασιλέα καταστήσας· ὃς ἦν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων συστρατιώτης αὐτῷ καὶ
φίλος ἀπὸ Δακίας ὁρμώμενος. Μαξέντιος δὲ κακῶς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπετρίβετο
τυραννικῶς μᾶλλον ἢ βασιλικῶς προσφερόμενος κατ' αὐτῶν· μοιχεύων ἀδεῶς
τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν καὶ ποιῶν τὰ τούτοις
ἀκόλουθα. Τοῦτο γνοὺς ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ῥύσασθαι Ῥωμαίους
τῆς ὑπ' αὐτοῦ δουλείας ἐσπούδαζεν· εὐθύς τε φροντίδας ἐτίθει τίνα τρόπον
καθέλοι τὸν τύραννον. Καὶ ὡς ἦν ἐν τηλικαύτῃ φροντίδι, ἐπενόει τίνα θεὸν
ἐπίκουρον πρὸς τὴν μάχην καλέσειε. Κατὰ νοῦν τε ἐλάμβανεν, ὡς οὐδὲν
ὤναντο οἱ περὶ Διοκλητιανὸν περὶ τοὺς Ἑλλήνων θεοὺς διακείμενοι·
ηὕρισκέ τε ὡς ὁ αὐτοῦ πατὴρ Κωνστάντιος ἀποστραφεὶς τὰς Ἑλλήνων
θρησκείας, εὐδαιμονέστερον τὸν βίον διήγαγεν. Ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἀ-
μφισβητήσει τυγχάνων, καί που ἅμα τοῖς στρατιώταις ὁδεύοντι, συνέβη
θαυμάσιόν τι καὶ λόγου κρεῖττον θεάσασθαι· περὶ γὰρ μεσημβρινὰς ἡλίου